

30. И ето, двама слѣщци които сѣдѣхъ по край пѣть-тъ, като чухъ че Исусъ минува, извикахъ и казувахъ : Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ.

31. А народъ-тъ имъ запрѣтываше, да млькнѣтъ ; но тѣ по силно выкахъ, и казувахъ : Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ.

32. И спрѣ ся Исусъ, та гы повыка и рече : Какво искате да ви сторіѣ ?

33. Казувать му : Господи, да ся отвориѣтъ очи-тѣ ни.

34. А Исусъ ся смилн и прикоснѣ ся до очи-тѣ имъ ; и тутакси прогледахъ очи-тѣ имъ, и трѣгнѣхъхъ подирѣ му.

ГЛАВА 21.

1. И когато приближихъ къмъ Іерусалимъ, и дойдохъ въ Вифагііѣхъ къмъ Елеонскѣ-тѣ горѣ, тогази Исусъ проводи двама ученицы,

2. И каза имъ : Идѣте въ село-то, което е на срѣщѣ ви : и тутакси ще намѣрите ослицѣ вързанѣ : и ждрѣбе съ пейѣ ; от-вържѣте, и доведѣте ми *гы*.

3. И ако ви каже нѣкой нѣщо, ще речете, че на Господа трѣбувать ; и тутакси ще гы проводи.

4. А всичко това бы, за да ся сбѣде реченно-то чрѣзь пророка що казува :

5. Речѣте на Сіоновѣ-тѣ дѣщеріѣхъ : Ето Царь-тъ твой иде къмъ тебе, кротѣкъ и възсѣднѣлъ на ослицѣ и ждрѣбе сынъ на подяремницѣхъ.

6. И отидохъ ученицы-тѣ и сторихъхъ както имъ зарѣча Исусъ :

7. Доведохъ ослицѣ-тѣ и ждрѣбе-то, и възложихъ на тѣхъ дрехы-тѣ си, и възсѣднѣ *той* врѣхъ тѣхъ.

8. А по много-то народъ напослахъ дрехы-тѣ си по пѣть-тъ ; други пакъ сѣчахъ вѣтви отъ дръвіе-то, и постилахъ по пѣть-тъ.

9. А отъ народъ-тъ които вървѣхъ напрѣдъ и които идѣхъ исподирѣ, выкахъ и казувахъ : Осанна Сыну Давидову ; благо-словенъ който иде въ име-то Господне. Осанна въ вышнихъ.